

KRISTUKSEN RAKKAUS VAATII MEITÄ (2Kr 5:14)

Johdanto

Kristuksessa rakas seurakunta, ikivanhan tavan mukaan jokainen piispa valitsee Raamatusta itselleen oman tunnuslauseen. Mainitusta tavasta poiketen olen valinnut Raamatun lauseen sijasta kokonaisen perikoopin eli tekstikatkelman, joka on kirjoitettuna Toisen korinttilaiskirjeen suurenmoisen 5. luvun jakeissa 14-21. Tulevien seurakuntavierailujen yhteydessä tulen avaamaan tätä rikasta katkelmaa tarkemmin. Nyt kiinnitän huomiota vain tekstin johdantolauseeseen.

Kappale alkaa sanoilla "*Kristuksen rakkaus vaatii meitä*". Yhteydestään irrallisena tämä lause saattaa tuntua enemmän vaatimukselta kuin lupaukselta. Lause on hyödyllinen – jopa välttämätön – evästyks meille nykyisessä tilanteessamme.

1. Kristuksen rakkaus vaatii meitä

- 1.1.** Ensiksikin meidän tulee muistaa, että tässä ei ole kysymys meidän rakkaudestamme Kristukseen, vaan *Kristuksen rakkaudesta meihin*. Ja toiseksi, alkukielen sana "synekhoo", jonka kirkkoraamattumme kääntää sanalla "vaatii", merkitsee ennen muuta "*pitää koossa t. yhdessä*", toisin sanoen Kristuksen rakkaus pitää meidät koossa ja yhdessä.

Kristus rakastaa meitä ja vyöttää meidät yhteen *totuuden sanalla*, jota meidän tulee noudattaa keskinäisessä rakkaudessa, kuten apostoli Paavali muistuttaa Efesolaiskirjeessään (4:1-6). Antaessaan meidän kokea sisältäpäin rakkautta ja ulkoapäin paineita Kristus pitää meidät entistä kuuliaisempina sanalleen ja lähempänä itseään ja myös toinen toistamme.

Sen sijaan vastustajamme Perkele ei ole koossapitäjä, vaan erilleen heittäjä ja hajottaja niin kuin hänen kreikankielinen nimensäkin, Diabolos, sananmukaisesti käännettynä merkitsee.

- 1.2.** Herramme on luvannut ylimmäispapillisessa rukouksessaan näin: "*--en minä rukoile ainoastaan näiden (eli apostolien) edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.*" Olemisemme Kristuksessa tekee meidän todistuksemme vakuuttavaksi. Ilman Kristusta todistuksemme hänestä on pelkkää tuulen pieksämistä.

Jos pysymme apostolisessa sanassa, niin me pysymme Kolmiyhteisessä Jumalassa, ja meillä säilyy myös keskinäinen yhteys, ja maailma uskoo todistuksemme Kristuksesta.

Piispalliseksi tunnusperikoopiksi valitsemani Raamatun kohdan johdantolause on tärkeä myös siksi, että monet Suomessa odottavat ja toivovat, että me ajautuisimme keskinäisiin erimielisyyksiin ja lähetysshiippakunnan rakentaminen kirkossamme epäonnistuisi.

2. Henkilökohtainen näkökulma

- 2.1.** Henkilökohtaisesti voin vakuuttaa teille ystävät, että minua eivät ole vetäneet vanhoilla päivilläni teidän palvelijaksenne palkkaedut eikä kunnia, sillä tehtävästä, johon minut on tänään asetettu, ei makseta palkkaa lainkaan. Siinä mielessä olen tasavallan presidentin kohtalotoveri. Hänkään ei saa työstään palkkaa. Mutta toisin kuin hän, minä en saa myöskään palkkiota.

2.2. Ja mitä kunniaan tulee, erilaiset erottamiset, porttikiellot ja häväistyspostit pitävät minut nöyränä, niin että olisin valmis myös kärsimään Kristuksen tähden hänen ruumiinsa, se on: kirkkonsa, hyväksi.

Päätös

Lopuksi, teidän palvelijaksenne minut on tuonut Kristuksen rakkaus, jota olen saanut runsain mitoin teidän kauttanne. Pysykäämme Kristuksessa – ja Diabolos, erilleen heittäjä, ei voi meille mitään. Tänään voin sanoa totuudellisesti apostoli Paavalin kanssa: "*...minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön ja vastustajia on paljon*" (1Kr 16:9).

Kiitosvirsi 345

Matti Väisänen